

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Bort! verdens jule-glæde

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Bort! verdens jule-glæde", i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951*, 1951-56, s. 27. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson01-shoot-workid64343/facsimile.pdf> (tilgået 13. marts 2024)

Anvendt udgave: Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951

2. Jule-Psalmer.

Nr. 5.

Saa lader os dog gaae over til Bethlehem, Luc. 2. v. 15.

Mel. Hjertelig mig nu længes.

Bort! verdens jule-glæde
At hvert et huus og sind,
Hver følge nu og træde
Til barnet JEsum ind,
Bort syndig legestue!
Vi vil i stalden gaae,
I Bethlehem at skue
Vor JEsu hvile-vraa.

2. Bort syndens natte-veye,
Som man tilforne gik!
Hver hielpe at udfeye
Den gamle jule-skik,
At dantse og at stime
I verdens syndig ild,
Hvor kunde det sig rime
Med JEsu fødsels tiid.

3. Hvor kunde nogen mene,
Som har naturlig sands,
At vi vor GUd kand tiene
Med syndig drlik og dants;
Skal jule-festen være
Til JEsu lof og præis,
Saa lad ham faae sin ære
Paa lovlig christen-viis.

Nr. 5. AJT-7. 1, 3: *hver folge nu og Fredes*] *hver folge nu med Glæde A.* 2, 1: *syndens* [Syndens] A. 3, 6: *lof*] *lof AJT-3.*

Nr. 5. Original. — 1, 5: *lege-atne*] *stnc*, hvor der holdes leg og dans, = julestue, jfr. 6, 3: *jule-leeg* samt Holberg, *Jule-stue*, og Christian Vs dsk. lov 6, 3, 11; »A¹ letskrig og forargelig Liegen om Jul, eller andre Tider, og Fastclavns-Løben forbydes strengeligen, og bør alvorligten at strafges. I en embedtskrivelse, udstedt i Tønder 25. aug. 1729 af amtmænd J. G. v. Holstein og præst J. H. Schrader, Brorsons ven, forbydes »die heydinsche Juel Spiele, ... die Fastnachts-Spiele, und andere sündliche und böse Versammlungen« (Kgl. Bibl., Holstein-Ledreb. saml. 215 fol.), jfr. nr. 27. — 2, 5: *stime*] *bløkkes på en stojende måde*. — 3, 2: *sands*] *fornuft*.

4. Det er: andægtig være
I daglig bøn og bod,
Hun frydlig atære
Af gandske herte-rod,
Hans ord at overveye,
At spege kjædets lyst,
Hans svage lemmer pleye
Med villig hjælp og trøst.

5. Hver andre at formane
Til fyrighed og flid
Paa livets trange bune
I nædens korte tiid,
For altting vel betenke,
At GUD i evighed
Sin Søn har vildet skenke
Til os paa jorden ned.

12

6. Hvo det vil trolig giøre,
Fører neppe tiid engang
Om jule-leeg at høre
For idel bøn og sang,
Hand sætter plæ til side
Al verdens lyst og pragt,
Og kun af ham vil vide,
Som blev i stalden lagt.

7. Saa lad dig derfor raade,
Min elskte menighed!
At skjønne på den næde,
Som GUD os har betoed,
Hverandre at formane
Til hertens bøn og bod,
At denne stemme vane
Kand rykkes op med rod.

8. Vel an, vi os vil samle
I JESU Christi navn,

4, 6: *kjædels*] Klædsem A. 3, 3; *bæts*] Læsens A.

4, 6: *spege*] kne, tæmme. — 4, 7: Kristi *lemmer*] menighedens medlemmer, 1. Kor, 12, 27; Ef. 5, 30. — 8, 5: *plæ*] fuldstændig. — 7, 4: *betoed*] vist.

De unge med de gamle
Skal løbe ham i favn;
Hand er vor jule-gave,
Vor glæde, lyst og liv,
I ham vi og vil have
Vor jule-tiidsfordriv.

9. O JEsu! dig at finde
Et vores fuldeagt;
Ach! giv os ret i sinde,
At gaae med samled magt
Din krybbe at beringe
Med hierlens tak og trøe,
At psalmerne kand klinge
I hver mands huus og boe!

Nr. 6.

Alle være Gud i det højest, og fred paa jorden, i menneskene en velbehagelighed. Lue. 2. v. 14.

13

Mol. Et lidet horn saa lyseligt.

I denne syde jule-tid
Bør man sig ret fornøye,
Og bruge al sin konst og stild,
Guds naade at opbygge.
Ved den, som er i krybben lagt,
Vi vil, af gandske siele-magt,
I Aanden os forlyste,
Din løf skal høres. Freisemand,
Saa vidt og bredt i verdens land,
At jorden den skal ryste.

9,8: *hver mands*] hvernands A.

Nr. 6. AJT-7. 1, 2; ber. for AJT-2, ref] af J67. 1, 8; løf løp AJT-2. 67.

9,5: *beringe*] omringe.

Nr. 6. Original. — 1,2: [er] har løv til; sig fornøye] Dette udtryk har hos Brorson en højere betydning end i nutidssproget, hvor det at fornøje sig ligge der nær ved det at mørke sig. Vi finder det i nr. 181, 1 om findelig glæde: Ønsker du i al din moje Dig at glæde og fornøye, Rist din Jesum, intet mere, Saa skal du og see; det skeer. Her til sværer nr. 178, 3, hvor der sigeres til Jesus: Du mit øyes lys og øye Skul mit herte også fornøye, og nr. 1,2, hvor Herrens brud får det bedækab: Vær fornøjet. God hør dig højt opbeyget.